

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

styczeń 2015

115

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Kielce 8.03.1991): „Ziemia polska naznaczona jest w sposób szczególny obecnością Matki Chrystusa. Ona jest pierwszą wśród pełniących wolę Ojca - właśnie jako Matka Syna Bożego. Niech zatem przez Jej macierzyńską obecność odnowi się pośród nas świadomość Boskiego ojcostwa. Niech się odrodzi pokolenie braci i sióstr Syna Bożego - Syna Maryi. (...) Niech się odrodzi w Bogu ludzkie ojcostwo i polska rodzina, i ludzkie macierzyństwo, niech się odrodzi rodzina, szczególnie miejsce Przymierza Boga z ludźmi”.

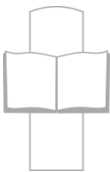
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

RODZINA BUDUJE NA ZAUFANIU

PROWADZĄCY: W nowym roku kalendarzowym, w którym Kościół przeżywa ważne wydarzenie synodu o rodzinie, chcemy zwrócić oczy na stajenkę i żłóbek z Jezusem, o którego troszczą się Józef i Maryja. Będziemy słuchać słów św. Jana Pawła II, który uczył Polaków, że rodzinę trzeba budować na zaufaniu. Najświętsza Rodzina przeżywała niełatwe próby zaufania. Józef i Maryja musieli okazać heroiczne zaufanie wobec siebie wzajemnie i wobec Pana Boga, by wypełnić swe powołanie: przyjąć i wychować Syna Bożego. Rozpocznijmy wspólną modlitwę od modlitwy do Matki Bożej w intencji wszystkich rodzin:

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają kolędę, np. *Dzisiaj w Betlejem*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, wpierv nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie

Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów. (...) Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie”. (Mt 1,18-21.24)

PROWADZĄCY: Narodziny Jezusa na ziemi to wyraz wielkiego zaufania, jakim Pan Bóg obdarza człowieka. Maryja i Józef mają stworzyć prawdziwą rodzinę Syna Bożego, w której będzie On wzrastał i dojrzewał. Zaufanie musi okazać Maryja, która nie wie, „jak to się stanie, skoro nie zna męża”. Św. Józef najpierw jest poddany próbie zaufania względem swej dziewiczej Małżonki, którą widzi brzemienną, a następnie musi zaufać słowu Boga, które każe mu Ją „wziąć do siebie” i wychować Jezusa jak własnego syna. Jeśli najświętsi Rodzice musieli się wykazać tak wielkim trudem zaufania, jak dobrze rozumieją i jak gorąco wstawiają się za naszymi rodzinami, za małżonkami i dziećmi, którym do świętości często tak wiele brakuje, a jednak i oni muszą budować wzajemne więzi na zaufaniu.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Wrocław, 21 czerwca 1983 – nagranie): „Wspólnota małżeńska i rodzinna buduje się na zaufaniu wzajemnym. Jest to dobro podstawowe wzajemnych odniesień w rodzinie. Odniesienie wzajemne małżonków - i odniesienie wzajemne rodziców i dzieci. Najgłębszym fundamentem tych odniesień jest ostatecznie to zaufanie, jakim sam Bóg obdarza małżonków, stwarzając ich i powołując ich do życia we wspólnocie małżeńskiej i rodzinnej”.

WSZYSCY: Pozostają śpiewają kolędę, np. *Pójdźmy wszyscy do stajenki.*

LEKTOR: (nagranie – cd.): „Na tym właśnie swym zaufaniu do rodziców Bóg oparł odniesienie: dziecko - rodzice. "Serce Boga im ufa". Na swym zaufaniu, zwłaszcza do matki, Bóg-Ojciec oparł odniesienie: dziecko - matka. "Serce... Boga jej ufa"! Bóg-Ojciec zechciał tak zabezpieczyć życie dziecka, swój skarb, aby zostało ono już od momentu swego poczęcia powierzone trosce najbliższego z bliźnich dziecka: jego własnej matce. "Serce Boga jej ufa". Rodzina jest sobą, jeżeli buduje się na takich odniesieniach, na wzajemnym zaufaniu, na zawierzeniu wzajemnym”.

WSZYSCY: Pozostają śpiewają kolędę, np. *Mizerna cicha.*

LEKTOR: (nagranie – cd.): „Tylko na takim fundamencie można też budować proces wychowania, który stanowi podstawowy cel rodziny i jej pierwszorzędne zadanie. W wypełnianiu tego zadania rodzice nie mogą być zastąpieni przez nikogo - i nikomu też nie wolno odbierać rodzicom tego pierwszorzędnego ich zadania. Równocześnie nigdy nie dosyć przypominać, że wypełnianie tego zadania stawia przed rodzicami doniosłe wymagania. Rodzice sami muszą być dobrze wychowani, ażeby wychowywać - i sami też

wciąż muszą się wychowywać, ażeby wychowywać. Tylko pod takimi warunkami, przy takiej postawie wewnętrznej, proces wychowania może być owocny. Jeżeli wiele dziś - na Dolnym Śląsku i w całej Polsce - zależy od tego, czy proces wychowania w rodzinie będzie owocny i skuteczny, to dlatego, że ma to swoje podstawowe znaczenie dla przyszłości całego narodu, powiedziałbym: dla polskiej racji stanu!”

WSZYSCY: Pozostają śpiewają kolędę, np. *Przystąpmy do szopy.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Dlaczego ufa serce małżonka żonie? Dlaczego ufa serce małżonki mężowi? Dlaczego ufają serca dzieci rodzicom? Jest to zapewne wyraz miłości, na której wszystko się buduje w moralności i kulturze od podstawowych międzyludzkich więzi. Jednakże owa miłość jest jeszcze uzależniona od prawdy. Dlatego ufają sobie wzajemnie małżonkowie, że sobie wierzą, że spotykają się w prawdzie. Dzieci ufają rodzicom dlatego, że spodziewają się od nich prawdy - i ufają o tyle, o ile otrzymują od nich prawdę. Prawda jest więc fundamentem ufności. I prawda jest też mocą miłości. Wzajemnie też miłość jest mocą prawdy. W mocy miłości człowiek gotów jest przyjąć nawet najtrudniejszą, najbardziej wymagającą prawdę”.

WSZYSCY: Pozostają śpiewają kolędę, np. *W żłobie leży.*

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Cały naród polski musi żyć we wzajemnym zaufaniu, a to zaufanie opiera się na prawdzie. Owszem, cały naród polski musi odzyskać to zaufanie w najszerszym kręgu swej społecznej egzystencji. Jest to sprawa zupełnie podstawowa. Nie zawaham się powiedzieć, że od tego właśnie - od tego przede wszystkim: od zaufania zbudowanego na prawdzie - zależy przyszłość Ojczyzny. Trzeba centymetr po centymetrze i dzień po dniu budować zaufanie - i odbudowywać zaufanie - i pogłębiać zaufanie! Wszystkie wymiary społecznego bytu, i wymiar polityczny, i wymiar ekonomiczny, i oczywiście - wymiar kulturalny i każdy inny, opiera się ostatecznie na tym podstawowym wymiarze etycznym: prawda - zaufanie - wspólnota. Tak jest w rodzinie. Tak jest też na inną skalę w narodzie i państwie. Tak jest wreszcie w całej rodzinie ludzkości”.

WSZYSCY: Pozostają śpiewają kolędę, np. *Bóg się rodzi... Podnieś rękę....*

JAN PAWEŁ II - O RĘDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Serce Boga ufa ludzkiemu sercu, ale nasze serca często boją się odpowiedzieć na to zaufanie. Wzywajmy wstawiennictwa św. Jana Pawła II szczególnie dla ludzi młodych, którzy mają ożywić i umocnić swą wiarę podczas Światowych Dni Młodzieży. Bez tej wiary, bez odwagi zaufania Panu Bogu i sobie wzajemnie nie zdołają zdecydować

się na założenie własnej, trwałej, sakramentalnej rodziny.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: „Trzeba centymetr po centymetrze i dzień po dniu budować zaufanie - i odbudowywać zaufanie - i pogłębiać zaufanie!”. Módlmy się do Ducha Świętego, by odnowił ziemię, tę ziemię, mocą wzajemnego zaufania.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Dzieci ufają rodzicom dlatego, że spodziewają się od nich prawdy - i ufają o tyle, o ile otrzymują od nich prawdę”. Módlmy się za dziećmi całego świata, by mogły wzrastać w pełnych, zdrowych rodzinach, ucząc się do rodziców życia w prawdzie i zaufania.
- „W mocy miłości człowiek gotów jest przyjąć nawet najtrudniejszą, najbardziej wymagającą prawdę”. Módlmy się za młodzieżą, by umiała od siebie wymagać, nawet gdy inni od niej nie wymagają.
- „Cały naród polski musi żyć we wzajemnym zaufaniu. Od zaufania zbudowanego na prawdzie - zależy przyszłość Ojczyzny”. Módlmy się za Polskę, aby Duch Święty pomógł odbudować społeczne zaufanie.
- „Prawda - zaufanie - wspólnota. Tak jest w rodzinie. Tak jest w całej rodzinie ludzkości”. Módlmy się za całą ludzkością, by prawda, zaufanie i wspólnota odniosły zwycięstwo nad fałszem i obłudą, egoizmem indywidualizmu i przemocą.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojczę nasz” i śpiewają pieśń, np. *Nad doliną zieloną... (Rodzino, Rodzino święta).*

Boże, Ojczę miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawieramy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawitych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodzieży w Krakowie. Ojczę niebieski, uczyni nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wątpiącym, Nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi. Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Cicha noc, święta noc.*

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: <http://www.wieczoryjp2.adoremus.pl/> Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl